

พัฒนาการการประเมินมูลค่าของ 5 มาสกในพระพุทธศาสนาเถรวาท*

The Development of 5 Māsakas' Price Evaluation in The Theravada Buddhism

นันทพล โรจนโกศล

Nunthapol Rodjanagason

มูลนิธิพร รัตนสุวรรณ

Porn Ruttanasuwan Foundation, Thailand.

Corresponding Author's Email: Nunthapol.mcu@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งสนใจใน 5 ประเด็น ได้แก่ (1) ที่มาของศัพท์และความหมายของมาสก (2) พัฒนาการด้านความเป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทของมาสกชนิดทองคำ (3) พัฒนาการด้านน้ำหนักของทองคำ 5 มาสก (4) พัฒนาการด้านค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่มีอยู่ในมาสก (5) พัฒนาการด้านการประเมินมูลค่าของ 5 มาสกชนิดทองคำ ผลการศึกษาทำให้ทราบว่า ที่มาของศัพท์และความหมายของมาสกเป็นฐานความรู้ให้กับพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ความเป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทข้ออทินนาทานของมาสก ปรากฏชัดเจนในพระไตรปิฎก แต่การที่มาสกนี้เป็นทองคำปรากฏชัดเจนในคัมภีร์ชั้นฎีกา และคัมภีร์ชั้นฎีกายังทำให้เกิดความชัดเจนในเรื่องน้ำหนักว่า ทองคำที่มีน้ำหนักเท่ากับ 5 เมล็ดของถั่วมาสก หากนำค่านี้ไปเชื่อมโยงกับการศึกษาเหรียญกษาปณ์อินเดียโบราณจะทำให้ทราบว่า น้ำหนัก 5 มาสกเท่ากับ 1.13 หรือ 1.18 กรัม นอกจากนี้เรื่องค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่มีอยู่ในมาสกปรากฏชัดเจนในคัมภีร์ชั้นฎีกาเช่นกัน ซึ่งมี 2 นัย คือ ค่าสูงสุดที่เป็นไปในครั้งพุทธกาล และไม่เกิน 1 ใน 4 ของค่าสูงสุดนั้น หากนำค่าทั้ง 2 ไปเชื่อมโยงกับวิธีสกัดทองยุคพุทธกาลจะทำให้ทราบว่าเท่ากับ 93 และ 23.177 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ เมื่อพัฒนาการใน 2 ด้านหลังเป็นเช่นนี้ การประเมินมูลค่าของ 5 มาสกจึงมี 4 นัย

คำสำคัญ: มาสก; อทินนาทาน; พระพุทธศาสนา

Abstract

This article mainly focuses on five issues: 1) the derivation of the word “Māsaka” and its meaning 2) the development of gold Māsaka as a composition of Adinnādānā moral rule violation 3) the development of 5 Māsakas gold in sense of weight 4) the development in sense of gold purity in Māsaka 5) the development in sense of price evaluation of the 5 Māsakas gold type. The result of the study acknowledges that the derivation and the meaning

*Received May 15, 2020; Revised September 5, 2020; Accepted March 11, 2021

of the word “Māsaka” are the bases of the four kinds of development. The development of gold Māsaka as a composition of Adinnādānā moral rule violation appears clearly in Tripitaka. However, the fact that Māsaka is gold appears clearly in sub-commentary. Also, sub-commentary made clear in sense of weight that the gold weight equal to 5 grains of Masa nut. Thus, relating this value to ancient Indian coins, it will show that 5 Māsakas are equal to 1.13 or 1.18 gram. Moreover, the gold purity that contains in Māsaka also obviously appears in sub-commentary. There are two implications: the highest value during the Lord Buddha’s era and below one-fourth of that highest value. Regarding to the gold purifying method during the Lord Buddha’s era, this will show that they are equal to 93% and 23.177% respectively. When the last two senses of development are as mentioned, the evaluation of 5 Māsakas has 4 Implications.

Keywords: Māsakas; Adinnādānā; Buddhism

บทนำ

มาสกเป็นชื่อมาตราเงินโบราณ (Royal Society, 2013: 905) และมีความสำคัญต่อพระพุทธศาสนา เนื่องจากการละเมิดสิกขาบทข้อทินนาทาน (การลักทรัพย์ผู้อื่น) ของพระภิกษุสงฆ์จะจัดเป็นอาบัติหรือไม่นั้น มูลค่าของทรัพย์เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การตัดสิน ซึ่งในคัมภีร์พระพุทธศาสนาระบุมูลค่าของทรัพย์นั้นในหน่วยของมาสก โดยอาบัติระดับปาราชิกระบุไว้ว่า ทรัพย์นั้นมีมูลค่าตั้งแต่ 5 มาสกขึ้นไป (Pali Tripitakas: 8/158/69) เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเกิดคำถามขึ้นว่า 5 มาสกเมื่อเทียบมูลค่าเป็นปัจจุบันจะมีค่าเท่าไร

การหาคำตอบนี้ปรากฏอยู่ในคัมภีร์พระพุทธศาสนาหรือไม่ อย่างไร การหาคำตอบดังกล่าวเป็นประเด็นที่บทความนี้สนใจ และเรียกว่า “พัฒนาการการประเมินมูลค่าของ 5 มาสกชนิดทองคำ” ซึ่งเป็นพัฒนาการด้านสุดท้ายของบทความนี้ เนื่องจากพัฒนาการด้านนี้จำเป็นต้องมีพัฒนาการด้านอื่นอีกเป็นฐานความรู้ ซึ่งบทความนี้มุ่งพิจารณาพัฒนาการในด้านอื่นนั้นอีก 3 ด้าน ซึ่งจะนำเสนอเป็นลำดับไป องค์กรที่ศึกษาเรื่องนี้จำเป็นต้องมีการศึกษาดังกล่าวควรเริ่มจากเรื่อง “ที่มาของศัพท์และความหมายของมาสก” รายละเอียดในเรื่องนี้เป็นเช่นไรเป็นประเด็นที่น่าสนใจ

ถัดจากเรื่องนี้ จึงสามารถศึกษาในเรื่องพัฒนาการด้านต่าง ๆ พัฒนาการด้านแรกมุ่งสนใจว่า เนื้อหาในพระไตรปิฎกแม้ระบุชัดว่า มาสกทำจากวัสดุหลายชนิดซึ่งรวมถึงทองคำ (Pali Tripitakas: 8/158/69) แต่มาสกที่เกี่ยวข้องนั้น กลับไม่ระบุชัดเจนว่า เป็นมาสกที่ทำจากวัสดุใด (Pali Tripitakas: 1/8/59) ซึ่งแตกต่างกับในปัจจุบันที่ระบุว่ามาสกนั้นทำมาจากทองคำ ตัวอย่างวรรณกรรมที่ส่งผลต่อการศึกษาในประเด็นนี้ เช่น “วินัยมุข” (Vajirañāvarorasa, 2014) พัฒนาการในประเด็นนี้มีความเป็นมาเช่นไร มีร่องรอยใดจากในพระไตรปิฎก มีเหตุผลใดรองรับ และข้อมูลดังกล่าวปรากฏอยู่ในคัมภีร์พระพุทธศาสนาตั้งแต่ยุคใด เป็นอีกประเด็นที่น่าสนใจ

เมื่อมาสกทำจากทองคำ การประเมินมูลค่า 5 มาสกย่อมเกี่ยวข้องกับทองคำ และต้องมุ่งสนใจทั้งด้านน้ำหนักและด้านค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่จะนำมาเทียบมูลค่ากับ 5 มาสก ไม่ใช่แค่เพียงด้านน้ำหนักอย่างเดียว จึงจะสามารถนำไปสู่การประเมินมูลค่า 5 มาสกได้ การศึกษาในปัจจุบันมุ่งประเมินมูลค่า 5 มาสกว่าเท่ากับน้ำหนักของทองคำในยุคพุทธกาลที่เท่ากับ 20 เมล็ดข้าวเปลือก (Pralongsheng, 2015) การเน้นว่าทองคำที่ใช้เทียบค่านั้นต้องเป็นทองคำยุคพุทธกาล เท่ากับสนใจความบริสุทธิ์ของทองคำในยุคนั้น จากการเน้นเช่นนี้ทำให้เข้าใจว่าการประเมินมูลค่า 5 มาสกในปัจจุบันสนใจทั้งด้านน้ำหนักและด้านค่าความบริสุทธิ์ของทองคำ แต่อาจยังขาดข้อมูลที่จะนำมาศึกษาได้

อย่างไรก็ดี เมื่อค้นคว้าวิจัยในเบื้องต้นแล้วจะพบว่า ความเข้าใจดังกล่าว แม้จะไม่ผิดพลาด แต่ไม่ครบถ้วน เนื่องจากมูลค่า 5 มาสกที่ว่า เท่ากับน้ำหนักของทองคำในยุคพุทธกาล ที่เท่ากับ 20 เมล็ดข้าวเปลือก นั้น เป็นเพียงนัยเดียวใน 2 นัยที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ระดับชั้นฎีกา (Pali Sub-commentary, Vimati: 1/88/217; Uttara: 7/362) และการประเมินนัยนี้ยังผ่านการคำนวณปรับมูลค่าตามค่าความบริสุทธิ์ของมาสกทองคำและรวมค่ากำหนดมาแล้ว เพราะหากสนใจเพียงด้านน้ำหนัก มูลค่า 5 มาสกจะเท่ากับน้ำหนักของทองคำในยุคพุทธกาลที่เท่ากับ 40 เมล็ดข้าวเปลือก (Phra Moggallana, 2016) ความซับซ้อนดังกล่าวมีรายละเอียดเช่นไร การประเมินมูลค่าในคัมภีร์ระดับชั้นฎีกาที่มี 2 นัยนั้น สืบทอดมาครบถ้วนและเหลือเพียงนัยเดียวได้อย่างไรในยุคปัจจุบัน และอะไรเป็นร่องรอยจากคัมภีร์ชั้นต้นที่นำมาสู่การนำเสนอข้อมูลในชั้นฎีกาประเด็นทั้งหมดนี้ยังสร้างความน่าสนใจ

ดังนั้นบทความนี้จึงมุ่งสนใจเรื่อง “ที่มาของศัพท์และความหมายของมาสก” และพัฒนาการใน 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความเป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทของมาสกชนิดทองคำ (2) ด้านน้ำหนักของทองคำ 5 มาสก (3) ด้านค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่มีอยู่ในมาสก และ (4) ด้านการประเมินมูลค่าของ 5 มาสกชนิดทองคำ เพื่อสร้างความเข้าใจแก่ผู้ที่สนใจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสืบต่อพระพุทธศาสนา

ที่มาของศัพท์และความหมายของมาสก

“มาสก” มาจากภาษาบาลี และออกเสียงตามภาษาบาลีว่า “มา-สะ-กะ” ส่วนภาษาไทยออกเสียงว่า “มา-สก” คำนี้มีที่มาของศัพท์ทั้งที่มุ่งอธิบายผ่านคำว่า “มาส” และที่อธิบายสู่คำว่า “มาสก” โดยตรง การอธิบายผ่านคำว่า “มาส” มีที่มาของศัพท์หลายแบบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความหมายของคำนี้ซึ่งมี 4 ความหมาย ได้แก่ (1) เดือน (ในปี) (2) พระจันทร์ (3) ชื่อของถั่วชนิดหนึ่ง และ (4) มาสกที่ใช้เป็นเงินตรา ความหมายที่ 3 เกี่ยวข้องโดยอ้อมกับมาสก คือ น้ำหนักของถั่วมาสนั้นเกี่ยวข้องกับมาสก และความหมายสุดท้ายเกี่ยวข้องโดยตรงกับมาสก ในฐานะการเป็นคำไวพจน์กัน นอกจากนี้ มาสกไม่เพียงเป็นชื่อมาตราเงินของอินเดียโบราณเท่านั้น แต่ยังเป็นชื่อมาตราชั่งของอินเดียโบราณเช่นกัน (Rodjanagason, 2019)

พัฒนาการด้านความเป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทของมาสกชนิดทองคำ

พัฒนาการด้านความเป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทของมาสกชนิดทองคำ สามารถพิจารณาควบคู่กับตารางแสดงพัฒนาการด้านความเป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทของมาสกชนิดทองคำ

ลำดับชั้นหลักฐาน	พระไตรปิฎก		อรรถกถา		ฎีกา			ไทย			
	ปิฎก	คัมภีร์	อรรถกถา	ปิฎก	ฎีกา	ฎีกา	ฎีกา	ข้อที่ 65 - Phra Nānavilasathera, 2003	ข้อที่ 65 - Phra Sīrīmāṅgalācārayathera, 2003	Phra Amarabhīrakkhit, 2003, pp. 97-107, 457-460	Vajirāñāvarorasa, 2014, pp. 225
หลักฐานอ้างอิง รายละเอียด	Pali Tripitakas: 1/95/63, 8/158/69	Pali Tripitakas: 2/584,589/60,61	Pali Commentary, ViMahā: 1/88/319	Pali Commentary, ViMahā: 1/88/430	Pali Sub-commentary, Sārattha: 2/88/150	Pali Sub-commentary, Vimati: 1/88/217	Pali Sub-commentary, Uttara: 7/363	ข้อที่ 65 - Phra Nānavilasathera, 2003	ข้อที่ 65 - Phra Sīrīmāṅgalācārayathera, 2003	Phra Amarabhīrakkhit, 2003, pp. 97-107, 457-460	Vajirāñāvarorasa, 2014, pp. 225
มาสกเป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทข้ออทินนาทาน	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
มาสกมีหลายชนิด		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
นိลกหาปณเป็นร่องรอยที่นำไปสู่การค้นหาชนิดของมาสก			X	X	X	X	X	X	X	X	X
ความจำเป็นในการประเมินค่าเทียบกับนိลกหาปณในกรณีต่างแคว้น				X	X	X	X	X	X	X	X
ความจำเป็นในการประเมินค่าเทียบกับนิสิกขาปณในกรณีต่างเวลา					X	X	X	X	X	X	X
มาสกเป็นชนิดทองคำ						X	X	X	X	X	X

ตารางแสดงพัฒนาการด้านความเป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทของมาสกชนิดทองคำ

พระไตรปิฎกมีหลักฐานที่แสดงว่า มาสกมีหลายชนิด มาสกมีทั้งที่ทำด้วยโลหะ มาสกที่ทำด้วยไม้ และมาสกที่ทำด้วยครั้ง ซึ่งมาสกทุกชนิดนี้สามารถใช้เป็นอัตราสำหรับแลกเปลี่ยนซื้อขาย อย่างไรก็ตาม แม้ในพระไตรปิฎกจะระบุว่ามาสกมีหลายชนิดเช่นนี้ แต่ไม่ได้ระบุชนิดของมาสกที่เป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทข้ออทินนาทาน ข้อมูลนี้แสดงอยู่ในตารางข้างต้น โดยมีสัญลักษณ์ “x” อยู่ในตารางทั้งแนวดิ่งและแนวตั้ง 3 ลำดับแรก และจากตารางในแนวดิ่งที่ 3 แนวนอนที่ 3 แสดงว่า คัมภีร์อรรถกถามีข้อมูลแสดงว่า นิสิกขาปณเป็นร่องรอยที่นำไปสู่การค้นหาคำตอบว่า มาสกนั้นเป็นชนิดใด

เมื่อเข้าใจการพิจารณาควบคู่กับตารางข้างต้น งานชิ้นนี้จะนำเสนอต่อไปได้ว่า การตัดสินใจการละเมิดสิกขาบทข้ออทินนาทานในประเด็นนี้ที่เกิดขึ้นในต่างแดนแคว้นมคธ จำเป็นต้องการเทียบมูลค่าของนิสิกขาปณในแคว้นนั้น ๆ กับนิสิกขาปณ และเมื่อเวลาผ่านไปจนไม่มีนิสิกขาปณ การเทียบมูลค่าในท้องถิ่นและยุคนั้น ๆ จึง

จำเป็นต้องเทียบเคียงเข้ากับนิลกหาปณเช่นกัน ความจำเป็นนี้สามารถเชื่อมโยงไปสู่ทองคำ เนื่องจากทองคำซึ่งเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนในยุคต่าง ๆ สามารถตอบรับความจำเป็นนี้ได้ ซึ่งปรากฏในชั้นคัมภีร์ฎีกาเนื้อหาทั้งหมดนี้สืบต่อมายังประเทศไทย โดยมีหนังสือชื่อวินัยมุข (Vajirañāvarorasa, 2014) ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาของไทยในปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากการที่คณะสงฆ์ของไทยใช้วินัยมุขนี้เป็นหลักสูตรสำหรับศึกษาวิชาวินัยของภิกษุสามเณร (Phra Dhamkittivoṇ, 2010) และชื่อของหนังสือที่ตีพิมพ์ได้มีคำขยายชื่อว่าเป็น “หลักสูตรนิกัธรรมชั้นตรี” และประเด็นนี้จะชัดเจนมากยิ่งขึ้นในหัวข้อถัด ๆ ไป

กล่าวโดยสรุป พัฒนาการด้านความเป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทข้อทินนาทานของมาสกชนิดทองคำเริ่มจากเนื้อหาในพระไตรปิฎกที่ไม่ได้ระบุถึงชนิดมาสกที่เป็นองค์แห่งการละเมิดนี้ แต่หลักฐานที่ระบุชัดว่าเป็นทองคำนั้นปรากฏในคัมภีร์ชั้นฎีกา ซึ่งความรู้ทั้งหมดนั้นได้สืบทอดมายังการศึกษาในไทยยุคปัจจุบัน

พัฒนาการด้านน้ำหนักของทองคำ 5 มาสก

พัฒนาการด้านถัดมา คือด้านน้ำหนักของทองคำ 5 มาสก เริ่มจากข้อมูลในคัมภีร์พระไตรปิฎกที่เป็นร่องรอยให้เห็นถึงคำว่า “มาสก” สามารถใช้แทนคำว่า “มาสก” (Pali Tripitakas: 27/112/90) และยังมีหลักฐานที่แสดงว่า มาสกเป็นหน่วยที่น้อยกว่าบาทและกหาปณตามลำดับ แต่การเทียบเคียงกันหน่วยต่อหน่วยในคัมภีร์พระไตรปิฎกไม่ปรากฏ (Pali Tripitakas: 7/446/286) มีแค่เพียงระบุว่า 5 มาสกเท่ากับ 1 บาทเท่านั้น (Pali Tripitakas: 1/88/59) พัฒนาการด้านนี้มีต่อมา ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางแสดงพัฒนาการด้านน้ำหนักของทองคำ 5 มาสก

ตารางนี้มีการนำเสนอในทำนองเดียวกันกับตารางในหัวข้อที่ผ่านมา โดยข้อมูลที่ปัจจุบันมุ่งเทียบค่า 5 มาสกกับน้ำหนักของทองคำที่เทียบกับข้าวเปลือกปรากฏครั้งแรกในคัมภีร์อภิธานัปทีปิกา คาถาที่ 479-481 (Phra Moggallana, 2016) เมื่อคำนวณแล้ว 5 มาสกจะเท่ากับ 40 เมล็ดข้าวเปลือก การเทียบค่านี้นสอดคล้องกับในคัมภีร์อุตตรวินิจฉัยฎีกา เพียงแต่อุตตรวินิจฉัยฎีกาได้เสนอเป็น ๒ นัยในเรื่องของค่าบริสุทธิ์ของทองคำที่เป็นมาสก (ประเด็นนี้จะแสดงรายละเอียดในหัวข้อถัดไป) โดยนัยแรกเป็นดังที่คำนวณได้ตามคัมภีร์อภิธานัปทีปิกา ส่วนนัยหลังเมื่อไปจ้างช่างทองผลิตแล้วมูลค่าจะเท่ากับครึ่งหนึ่ง กล่าวคือ 5 มาสกเท่ากับ 20 เมล็ดข้าวเปลือกของทองคำ (Pali Sub-commentary, Uttara: 7/363)

ส่วนในวรรณกรรมที่ประพันธ์ในประเทศไทยล้วนนำเสนอสอดคล้องกับคัมภีร์อุตตรวินิจฉัยฎีกาครบทั้ง ๒ นัย แต่หลังจากนั้น หนังสือวินัยมุขได้นำเสนอที่แตกต่างออกไป โดยเข้าใจว่า 2 นัยนั้นมีเพียงนัยเดียวคือนัยหลัง และไม่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับคัมภีร์อภิธานัปทีปิกาได้ โดยเข้าใจว่าเป็นการแปลภาษาที่ไม่ตรงกัน ดังข้อความที่ว่า “ในตอนว่า 5 มาสกเป็น 2 อกษ จะโทษว่าคาถาที่แสดงเรียงไว้ไม่แจ่มก็ไม่ได้ เฝอญเข้าใจต่างไปเอง ความเข้าใจของข้าพเจ้า ถูกกับของท่านอาจารย์ผู้รจนาคัมภีร์สังขยาปกาสะกะ” (Vajirañāvarorasa, 2014)

ต่อมาเมื่อปีพุทธศักราช 2556 พระคันธसारวิงศ์ (Phra Candhasārābhivōṇsa, 2003) ได้นำเนื้อหาในด้านนี้มาขยายความการแปลคัมภีร์กัฆาวิตรณี โดยนำข้อมูลจากคัมภีร์วิมตวิโนทนิฎีกากับคัมภีร์อุตตรวินิจฉัยฎีกา และเชื่อมโยงเข้ากับคัมภีร์สังขยาปกาสะกปกรณ แต่ในการแปลมุ่งใช้คำว่า “มาสก” แทนศัพท์เดิมที่เป็น

“มาส” ส่วนการหาน้ำหนักในปัจจุบันมุ่งเทียบเคียงจากหน่วยย่อยขึ้นมาตามข้อมูลที่ได้รับอิทธิพลจากหนังสือวินยมุข ผู้ที่สนใจมุ่งสนใจนำข้าวเปลือกมาชั่งเพื่อหาน้ำหนักเทียบกับหน่วยกรัมในปัจจุบันโดยไม่ทราบมาก่อนว่า การเทียบหน่วยระหว่างข้าวเปลือกกับมาสที่ได้รับอิทธิพลมาจากวินยมุขนั้น ได้ผ่านการปรับมูลค่าที่รวมค่ากำหนด และยังไม่ทราบด้วยว่า การปรับมูลค่านั้นเป็นเพียงนัยเดียวจาก 2 นัย ซึ่งรายละเอียดจะได้นำเสนอในหัวข้อถัดไป

ลำดับชั้นหลักฐาน	พระไตรปิฎก	อรรถกถา	ฎีกา			ไทยถึง				ไทยหลัง		
						ยุคหนังสือ				ยุคหนังสือ		
หลักฐานอ้างอิง รายละเอียด	Pali Tripitakas: 1/88/59	Pali Commentary, Vi.Mahā: 1/88/320	Pali Sub-commentary, Vimati: 1/88/217	คาถาที่ 479-481 - Phra Moggallana, 2016	Pali Sub-commentary, Uttara: 7/363	ข้อที่ 67-68 - Phra Nāṇavilāsathera, 2003	ข้อที่ 67-68 - Phra Sīrīmaṅgalācārayathera, 2003	Phra Amarabhirakkhit, 2003, pp. 454-455	Vajirāṅṅvarorasa, 2014, pp. 224-225	ส่วนใหญ่	Phra Candhasārābhivōsa, 2003, pp. 441-444	Rodjanagason, 2019, p. 90
5 มาสก = 1 บาท	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X
1 บาท = 1 ใน 4 ของกหาปณ		X	X		X	X	X	X	X	X	X	X
1 มาสกชนิดทองคำ = น้ำหนักทอง 1 เมล็ดมาส			X		X	X	X				X	X
5 มาสก = 40 เมล็ดข้าวเปลือก				X	X	X	X				X	X
5 มาสก = 20 เมล็ดข้าวเปลือก	(ผ่านการประเมินมูลค่า)				X	X	X				X	X
	(ไม่รู้ว่าการประเมิน)								X	X		
5 มาสก = 1.18 หรือ 1.13 กรัม												X

ตารางแสดงพัฒนาการด้านน้ำหนักของทองคำ 5 มาสก

อย่างไรก็ดี ในปีพุทธศักราช 2562 ปรากฏรายงานการวิจัย (Rodjanagason, 2019) ที่ได้ขยายพื้นที่ในการศึกษาเข้าสู่การศึกษาเหรียญกษาปณ์ของอินเดียโบราณ โดยในการศึกษานี้ ข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ คือ ข้อมูลของเซอร์ อเล็กซานเดอร์ คันนิงแฮม (Cunningham, 1891, p. 44) เนื่องจากวิธีการในการเก็บข้อมูลที่ใช้เวลา 20 ปีเดินทางทั่วประเทศอินเดีย จากตัวเลขนี้นำไปสู่การยอมรับ 2 นัย ได้แก่ การใช้ตัวเลขมากที่สุดกับการใช้ตัวเลขค่าเฉลี่ย สอดคล้องงานวิจัยดังกล่าวได้สรุปตัวเลขทั้ง 2 นัยนั้นว่าเท่ากับ 1.18 หรือ 1.13 กรัมในเลขทศนิยมที่มี 2 ตำแหน่ง (Rodjanagason, 2019)

กล่าวโดยสรุป ข้อมูลเรื่องน้ำหนักของทองคำ 5 มาสกมีร่องรอยมาจากคัมภีร์พระไตรปิฎก และเริ่มสามารถเทียบเคียงกับหน่วยที่เล็กกว่าตั้งแต่คัมภีร์ชั้นฎีกา หลังจากนั้นข้อมูลนี้ได้สืบทอดมาในประเทศไทยอย่างครบถ้วน แต่ในหนังสือวินัยมุขสรุปผิดไปว่า 5 มาสกในเรื่องอทินนาทานเท่ากับ 20 เมล็ดข้าวเปลือกของทองคำ โดยไม่ทราบว่าเป็นการเปลี่ยนมูลค่าแล้ว ซึ่งตามข้อมูลจริงนั้น 5 มาสกนี้เท่ากับ 40 เมล็ดข้าวเปลือกของทองคำ ซึ่งหนังสือนี้มีอิทธิพลต่อการศึกษาในไทยยุคปัจจุบัน จึงทำให้ผู้ที่สนใจส่วนใหญ่มีความเข้าใจตามนั้น ยกเว้นผู้ที่ศึกษาเข้าถึงหลักฐานชั้นต้น นอกจากนี้เมื่อนำไปเชื่อมโยงกับการศึกษาเหรียญกษาปณ์ของอินเดียโบราณจะพบว่า 5 มาสกมีน้ำหนัก 1.18 หรือ 1.13 กรัม

พัฒนาการด้านค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่มีอยู่ในมาสก

พัฒนาการอีกด้าน คือด้านค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่มีอยู่ในมาสก ซึ่งได้นำเสนอไปบางส่วนในหัวข้อที่ผ่านมา และหัวข้อนี้สามารถศึกษาควบคู่กับตารางแสดงพัฒนาการด้านค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่มีอยู่ในมาสก ในทำนองเดียวกับหัวข้อที่ผ่านมา พัฒนาการด้านนี้มีร่องรอยจากคัมภีร์ชั้นอรรถกถา และเริ่มปรากฏชัดในคัมภีร์ชั้นฎีกา

คัมภีร์วิมตติวินทฎีกามีเนื้อหาที่ทำให้เข้าใจได้ว่า ค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่มีอยู่ในมาสกชนิดทองคำนั้นมีค่าความบริสุทธิ์สูงสุดที่จะสามารถมีได้ในยุคพุทธกาล และใช้คำว่า “อุตตมะ” (Pali Sub-commentary, Vimati: 1/88/217) อย่างไรก็ตาม คัมภีร์อรรถวินิจฉยฎีกา นำเสนอเป็น 2 นัย ซึ่งนัยแรกสอดคล้องกับคัมภีร์วิมตติวินทฎีกา แต่อีกนัยกลับระบุว่า นีลกหาปนโบราณนั้นเป็นนหาปนทองคำที่เจือปน (Pali Sub-commentary, Uttara: 7/362) และเมื่อคำนวณแล้วทำให้ทราบว่า ค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่มีอยู่ในมาสกชนิดทองคำนั้น มีค่าเท่ากับทองคำที่มีค่าความบริสุทธิ์ไม่เกิน 25 เปอร์เซ็นต์ของความบริสุทธิ์ทองคำสูงสุดที่สามารถทำได้เท่านั้น

ค่าความบริสุทธิ์ที่มี 2 นัยนี้สืบทอดต่อมาสู่วรรณกรรมที่ประพันธ์ในประเทศไทย วรรณกรรมบางฉบับสืบทอดครบถ้วนทั้ง 2 นัย แต่บางฉบับกลับนำเสนอเพียงนัยเดียวคือนัยหลัง ดังจะเห็นได้จากตารางฯ โดยมีจุดเปลี่ยนแปลงในการสืบทอดที่สำคัญ คือ หนังสือวินัยมุข ซึ่งนำเสนอเพียงนัยเดียวนั้น และจากการที่หนังสือวินัยมุขมีอิทธิพลต่อการศึกษาของไทยในปัจจุบัน จึงทำให้ผู้ที่สนใจในประเด็นนี้ส่วนใหญ่มีความเห็นเหลือเพียงนัยเดียวตามวินัยมุข ยกเว้นผู้ที่ศึกษาเข้าถึงหลักฐานชั้นต้น ซึ่งรวมถึงการวิจัยที่ชื่อว่า “การศึกษาเหรียญกษาปณ์เชิงพุทธบูรณาการกับการประเมินมูลค่าของ 5 มาสก” การวิจัยนี้พยายามหาทางพิสูจน์ว่า แต่ละนัยระบุค่าความบริสุทธิ์ของทองคำเท่าไร โดยผ่านวิธีสกัดทองคำในอินเดียโบราณยุคพุทธกาล และทำให้เชื่อได้ว่า วิธีสกัดนั้นให้ค่าความบริสุทธิ์ของทองคำสูงสุดที่ 93 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นนัยแรก และนำค่านี้ไปเทียบหาค่าอีกนัยซึ่งได้เท่ากับ 23.106 เปอร์เซ็นต์ (Rodjanagason, 2019)

กล่าวโดยสรุป ค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่มีอยู่ในมาสก ปรากฏชัดเจนครั้งแรกในคัมภีร์ชั้นฎีกาว่ามี 2 นัย แต่การสืบทอดมาสู่วรรณกรรมในไทยมีทั้งที่มาครบทั้ง 2 นัยและมาเพียงนัยหลังนัยเดียว การศึกษาในประเทศไทยปัจจุบันรับทราบเพียงนัยเดียวนั้น เนื่องจากอิทธิพลจากหนังสือวินัยมุขที่นำเสนอเพียงนัยเดียว แต่

หากมุ่งศึกษาสืบค้นสู่หลักฐานชั้นต้น จะเข้าใจครบทั้ง 2 นัย นอกจากนี้เมื่อนำไปเชื่อมโยงกับการศึกษาเหรียญกษาปณ์ของอินเดียโบราณจะพบว่า มาสกชนิดทองคำมีค่าค่าความบริสุทธิ์ 93 หรือ 23.106 เปอร์เซ็นต์

ลำดับชั้นหลักฐาน	อรธกถา	ฎีกา	ไทยถึง ยุคหนังสือ วินัยมุข						ไทยหลัง ยุคหนังสือ วินัยมุข		
			ข้อที่ 68 - Phra Nāṇavilāsaṭhara, 2003	คัมภีร์วินัยสาร cited in Phra Amaraphirakkhit, 2003, p. 456	ข้อที่ 70-72 - Phra Sirimaṅgalācārayaṭhara, 2003	Phra Amaraphirakkhit, 2003, p. 455	Vajirañāvarorasa, 2014, pp. 225-226	ส่วนใหญ่	Phra Candhasārābhivhoṅsa, 2003, pp. 441-444	Rodjanagosaṅ, 2019, p. 97, 12	
นิลกหาปณเป็นร่องรอยการหาค่า	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
ค่าความบริสุทธิ์มีค่าสูงสุด (อุตตมะ)		X	X			X	X			X	X
ค่าความบริสุทธิ์มีค่าไม่เกิน 25% ของค่าสูงสุด			X	X	X	X	X	X	X	X	X
ค่าความบริสุทธิ์มีค่าสูงสุด = 93%											X

ตารางแสดงพัฒนาการด้านค่าความบริสุทธิ์ของทองคำที่มีอยู่ในมาสก

พัฒนาการการประเมินมูลค่าของ 5 มาสกชนิดทองคำ

พัฒนาการทั้งสามด้านข้างต้นสามารถเป็นฐานความรู้ให้กับการศึกษาพัฒนาการการประเมินมูลค่าของ 5 มาสกชนิดทองคำได้ ซึ่งแยกพิจารณาเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ (1) พัฒนาการการประเมินมูลค่าของ 5 มาสกเทียบกับทองคำ และ (2) พัฒนาการการประเมินมูลค่าผ่านทองคำสู่เงินตราในยุคที่รจนาวรรณกรรม

(1) พัฒนาการการประเมินมูลค่าของ 5 มาสกเทียบกับทองคำ พัฒนาการด้านนี้ย่อมคล้อยตามพัฒนาการทั้ง 2 ด้านที่ผ่านมา และการประเมินมูลค่านี้นี้ตามคัมภีร์ชั้นฎีกาย่อมมี 2 นัยในการทำงานองเดียวกันกับเรื่องค่าความบริสุทธิ์ เนื่องจากเรื่องน้ำหนักฯ มีเพียงนัยเดียว ในขณะที่เรื่องค่าความบริสุทธิ์ มี 2 นัย เมื่อเป็นเช่นนี้พัฒนาการด้านนี้ที่สืบต่อมายังวรรณกรรมในประเทศไทยย่อมเป็นไปในทำนองเดียวกัน และมี

รายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนหนังสือวินัยมุขที่นำเสนอภายหลังเพียงนับเดียวว่า นีลลหาปณโบริธานที่มีส่วนผสมของทองคำไม่เกิน 25 เเปอร์เซ็นต์นี้ท่านเรียกว่านาก แต่ราคาของนากเป็นครึ่งหนึ่งของทองคำในยุคที่รจนา คัมภีร์นั้น อย่างไรก็ตาม หนังสือวินัยมุขยังแสดงให้เห็นว่า การเทียบมูลค่ากับทองคำนี้เป็นแนวทางที่ดี แต่ไม่เห็นด้วยกับการระบุว่านีลลหาปณโบริธานเป็นนาก เนื่องจากผู้ประพันธ์ไม่เคยทรงทราบมาก่อนว่าใช้นากเป็นเงินตรา ทั้งในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา จวบจนยุคที่รจนาหนังสือนี้ เคยปรากฏแต่การนำทองคำและโลหะเงินมาใช้เป็นเงินตราผ่านคำว่ารูปยะ (Vajirañāvarorasa, 2014)

แม้หนังสือวินัยมุขจะนำเสนอภายหลังเพียงนับเดียวและไม่เห็นด้วยกับการประเมินค่าเช่นนี้ แต่การนำเสนอของหนังสือวินัยมุขนี้ก็กลับส่งผลต่อความรู้ที่ปรากฏในปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น กีเลน ประลองเชิง (Pralongsheng, 2015) นำเสนอตามแนวทางนี้ โดยประเมินค่า 5 มาสกว่าเท่ากับทองคำหนักเท่ากับ 20 เมล็ดข้าวเปลือก การประเมินนี้ไม่ชัดเจนว่า ผู้ประเมินทราบหรือไม่ว่า แท้จริงแล้ว 5 มาสกไม่ได้มีน้ำหนักเท่ากับ 20 เมล็ดข้าวเปลือก แต่เท่ากับ 40 เมล็ดข้าวเปลือก ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ 20 เมล็ดข้าวเปลือกนั้นเป็นการประเมินค่า หนอนพระไตรปิฎก (Hnon Tripitaka, 2015) แสดงการประเมินค่า 5 มาสกเทียบกับทองคำที่คล้ายกันต่างกันเพียงคำที่เป็น “ข้าวเปลือก” ในเนื้อหาข้างต้น จะเป็น “ข้าวสาร” อีกตัวอย่างความเห็นที่สอดคล้องกันที่ว่า “วัตถุที่ขโมยต้องมีมูลค่า 5 มาสก จึงเป็นวัตถุแห่งปาราชิก สำหรับการเทียบราคาในปัจจุบัน มีการวินิจฉัยที่แตกต่างตามยุคสมัย แต่ที่ถือเป็นมาตรฐานทุกยุค คือ น้ำหนักทองคำกับข้าวเปลือก 20 เมล็ด คือ เอาข้าวเปลือก 20 เมล็ดมาชั่ง ได้น้ำหนักเท่าไร น้ำหนักทองคำเท่านั้นที่เป็นเงินออกมา” (Paderm, 2014)

(2) พัฒนาการการประเมินมูลค่าผ่านทองคำสู่เงินตราในยุคที่รจนาวรรณกรรม จากการประเมินมูลค่าของ 5 มาสกชนิดทองคำเทียบกับทองคำที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า ปรากฏอย่างชัดเจนจากคัมภีร์วิมติวินิฎีกา และคัมภีร์อุตตรวินิจฉัยฎีกา ซึ่งเป็นฐานความรู้ในการศึกษาต่อในหัวข้อนี้ นอกจากหลักฐานทั้ง 2 แหล่งนี้ ยังมีเนื้อหาที่เป็นฐานความรู้ในคัมภีร์ชั้นฎีกาอีกแหล่งข้อมูล คือ คัมภีร์วินัยตมัญญูสุสา หรือกัณฑ์วินัยตมัญญูสุสา ซึ่งระบุว่า 1 มาสกชนิดทองคำนั้นในประเทศศรีลังกา เรียกว่า “มัญญูเชฐฐี” (Pali Sub-commentary, Kaṅkhā: 220)

การนำมูลค่าที่เทียบกับทองคำมาประเมินกับเงินตราในยุคที่รจนาวรรณกรรมปรากฏชัดเจนในคัมภีร์บุพพสิกขาวรรณนา หลังจากเทียบเคียงมาตราซึ่งในคัมภีร์อภิธานปิทีปิกากับมาตราซึ่งของไทยโบราณแล้ว ยังเชื่อมโยงเข้ากับมาตราซึ่งของเงินที่ปรากฏอยู่ในประเทศไทยยุคนั้น มาตราซึ่งของเงินนั้นแสดงการเทียบมูลค่าทองคำกับเงินตราที่ใช้กันอยู่ โดยยกตัวอย่างที่ 16 เท่า และเรียกว่า 16 หนัก แต่ราคาทองคำไม่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดอาจจะเป็น 16 หนัก ถึง 19 หนัก เป็นต้น คัมภีร์บุพพสิกขาวรรณนาได้อธิบายต่อไปว่า หากพิจารณาตามคัมภีร์วิมติวินิฎีกา ทองคำที่ค่าความบริสุทธิ์สูงสุด 5 มาสก เมื่อเทียบกับมาตรฐานไทยจะเป็น 5 กล้า และกรณีที่ราคาทองคำเท่ากับ 16 หนัก มูลค่าจะเท่ากับ 5 สลึงของประเทศไทยในขณะนั้น และหากพิจารณาตามคัมภีร์อุตตรวินิจฉัยฎีกานัยหลังที่ประเมินมูลค่านากเป็นครึ่งหนึ่งนั้น เมื่อเทียบกับมาตรฐานไทยจะเป็น 5 กล่อม ที่ราคาทองคำเท่ากับ 16 หนักเช่นกัน มูลค่าจะเท่ากับครึ่งหนึ่งของกรณีแรก คือ 2 สลึงกับอีก 1 เฟื้อง (2 เฟื้อง เท่ากับ 1 สลึง) อย่างไรก็ตาม คัมภีร์บุพพสิกขาวรรณนาได้พิจารณากรณีหลังเพิ่มเติมว่าราคานากที่มีเปอร์เซ็นต์ทองคำตามนั้น สำหรับในประเทศไทยยุคนั้นจะมีราคาไม่ใช่ครึ่งหนึ่ง แต่จะมีราคาแตกต่าง

กันไปขึ้นอยู่กับช่างทองแต่ละราย เท่าที่สำรวจราคามาได้ 6 หน้า 7 หน้า และ 10 หน้า เมื่อเป็นตามนี้ ราคาแปรเปลี่ยนตามสัดส่วน ซึ่งมูลค่า 2 สลึง กับอีก 1 เฟื้องนั้น เมื่อคิดราคานากเป็น 8 หน้า คัมภีร์บุพพสิกขาวรรณายังอ้างถึงคัมภีร์วินยสารว่า เห็นด้วยกับกรณีที่น่ากราคา 8 หน้า และเมื่อพิจารณาตามร่องรอยในกัณฑ์วิตรณือภินวฎีกาที่ว่า 1 มาสกชนิดทองคำนั้นในประเทศศรีลังกา เรียกว่า “มัญเชฎฐี” นั้น เมื่อถามชาวศรีลังกา คัมภีร์บุพพสิกขาวรรณาได้คำตอบว่า 1 มัญเชฎฐีเท่ากับเงิน 1 เฟื้องในประเทศไทย เมื่อเป็นเช่นนี้ ย่อมสอดคล้องกับกรณีที่น่ากราคา 8 หน้า (Phra Amaraphirakkhit, 2003)

จากเนื้อหานี้ทำให้สรุปได้ว่า คัมภีร์บุพพสิกขาวรรณาประเมินมูลค่า 5 มาสกที่เป็นองค์แห่งการละเมตสิกขาบทข้อที่นาทานเป็น 2 นัย นัยแรกตามของคัมภีร์วิมตวิโนทนีฎีกาจะเท่ากับ 5 สลึง และอีกนัยตามคัมภีร์อุตตรวินิจยฎีกานัยหลังจะเท่ากับ 2 สลึง 1 เฟื้อง ซึ่งเป็นค่าเงินของประเทศไทยในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม แม้หนังสือวินยมุขจะแสดงเพียงการเทียบเคียง 5 มาสกกับทองคำ และแสดงเพียงนัยหลังของคัมภีร์อุตตรวินิจยฎีกาตามที่ได้นำเสนอในหัวข้อที่แล้ว แต่หนังสือวินยมุขยังแนะนำให้ผู้ศึกษาพิจารณาเพิ่มเติมในคัมภีร์บุพพสิกขาวรรณา (Vajirañāvarorasa, 2014)

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช) ได้แสดงความเห็นต่อกรณีนี้เช่นกัน โดยระบุว่า 5 มาสก เท่ากับ 4 บาทไทย (Phra Dhamkittivoṇ, 2007) ซึ่งไม่ระบุที่มาและวิธีการประเมิน ต่อมาเมื่อปีพุทธศักราช 2542 การประเมินมูลค่า 5 มาสกได้เป็นประเด็นสังคมขึ้นมา สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช (Somdet Phra Nyanasamvara, 1999, cited in ASTV, 2015) ได้มีพระลิขิตที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนี้ว่า “การโกงสมบัติผู้อื่นตั้งแต่ 5 มาสกขึ้นไปคือประมาณไม่ถึง 300 บาทในปัจจุบัน ภิกษุนั้นต้องอาบัติปาราชิกฐานผิดพระธรรมวินัยพ้นจากความเป็นพระทันที” 5 มาสกในพระลิขิตนี้ ไม่ได้ระบุระบุที่มาและวิธีการประเมินเช่นกัน นอกจากนี้ ยังมีตัวอย่างความพยายามในการประเมินค่า 5 มาสก โดยประเมินตามน้ำหนักทองคำที่เท่ากับเมล็ดข้าวเปลือกกว่าเท่ากับ 0.56 กรัม และราคาเทียบกับทองคำบริสุทธิ์ 99.99 เปอร์เซ็นต์ว่าเท่ากับกรัมละ 1,306.66 บาท ณ วันที่ 2 พฤษภาคม 2557 คิดเป็นเงิน 731.732 บาท (Paderm, 2014)

ปีพุทธศักราช 2562 การวิจัยเรื่อง “การศึกษาเหรียญกษาปณ์เชิงพุทธบูรณาการกับการประเมินมูลค่าของ 5 มาสก” (Rodjanagason, 2019) ได้สรุปคำตอบอยู่ในรูปสมการดังนี้

$$\text{มูลค่าปัจจุบันของทองคำ 5 มาสก} = Wg \times \text{Perc} \times \text{Price} / (Bg \times \text{Pin})$$

โดยที่ Wg	หมายถึง น้ำหนักของทองคำ 5 มาสกในหน่วยกรัม (1.13 หรือ 1.18 กรัม)
Perc	หมายถึง ค่าเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของทองคำ 5 มาสก (93 หรือ 23.106 %)
Price	หมายถึง ราคาทองคำแท่งต่อ 1 บาททองคำ
Bg	หมายถึง น้ำหนักของทองคำแท่ง 1 บาททองคำต่อกรัม (15.244 กรัม)
Pin	หมายถึง ค่าเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของทองคำแท่งตามมาตรฐานไทย (96.5 %)

ตัวอย่างเช่น เมื่อราคาทองคำเท่ากับ 20,000 บาทต่อบาททองคำ จะทำให้พบคำตอบ 4 นัย ได้แก่ 354.98 370.68 1428.78 และ 1492.00 บาท โดยการวิจัยดังกล่าวให้น้ำหนักกับนัยแรก คือ 354.98 บาท

สรุป

เรื่องที่มาจากศัพท์และความหมายของมาสกเป็นฐานความรู้ที่จำเป็นต่อการศึกษาเรื่องนี้ และมีความเป็นองค์แห่งการละเมิดสิกขาบทข้อที่ห้าของมาสกเป็นพัฒนาการแรก ซึ่งให้ทราบว่า การระบุว่ามาสกนั้นทำมาจากทองคำเริ่มปรากฏครั้งแรกในคัมภีร์ชั้นฎีกา และสืบต่อส่งผลมาสู่ปัจจุบัน เนื่องจากทองคำสามารถเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน แม้ต่างสถานที่และเวลา นอกจากนี้เมื่อเข้าใจพัฒนาการทั้งด้านน้ำหนัก และด้านค่าความบริสุทธิ์ของทองคำ จึงทำให้สามารถศึกษาจนเข้าใจพัฒนาการด้านการประเมินมูลค่าของ 5 มาสกโดยพบว่า ทั้งข้อมูลเรื่องน้ำหนัก และเรื่องค่าความบริสุทธิ์ ได้ปรากฏชัดครั้งแรกในคัมภีร์ชั้นฎีกา โดยเรื่องหลังมี 2 นัยคือ ค่าสูงสุด และค่าไม่เกิน 1 ใน 4 ของค่าสูงสุด เมื่อพิจารณานัยหลัง หากนำไปจำงผลผลิตในยุคหนึ่งจะทำให้มูลค่าเป็นครึ่งหนึ่งของมูลค่าทองคำบริสุทธิ์สูงสุดในยุคดังกล่าว แต่การสืบต่อข้อมูลมายังวรรณกรรมในประเทศไทยเมื่อถึงหนังสือวินัยมุข กลับเหลือเพียงนัยเดียวคือนัยหลัง และส่งผลต่อการศึกษาปัจจุบัน โดยไม่ทราบความเป็นมา และเข้าใจว่า 5 มาสกเท่ากับน้ำหนักของทองคำ 20 เมล็ดข้าวเปลือก ทั้งที่ตามหลักฐานเมื่อว่าโดยน้ำหนัก 5 มาสกเท่ากับ 40 เมล็ดข้าวเปลือก และหากพิจารณาตามนัยหลังโดยไม่รวมค่ากำหนด 5 มาสกจะมีมูลค่าเท่ากับน้ำหนักของทองคำไม่เกิน 10 เมล็ดข้าวเปลือกเท่านั้น นอกจากนี้เมื่อขยายเนื้อหาสู่การศึกษาเหรียญกษาปณ์ของอินเดียโบราณจะทำให้ทราบว่า น้ำหนักของทองคำ 5 มาสกเท่ากับ 1.13 หรือ 1.18 กรัม ในขณะที่ค่าเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของมาสกทองคำ เท่ากับ 93 หรือ 23.106 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งค่าทั้ง 2 นี้สามารถเป็นฐานในการประเมินมูลค่า 5 มาสกได้

ข้อเสนอแนะ

- 1) บทความนี้สามารถนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจตัดสินการละเมิดสิกขาบทข้อที่ห้าของมาสกชัดเจน และเที่ยงตรงกว่าความรู้เรื่องนี้ในปัจจุบัน พร้อมทั้งทราบถึงพัฒนาการในเรื่องนี้
- 2) การศึกษาในครั้งถัดไป น่าสนใจที่จะนำเสนอเรื่องมาสกในการศึกษาเหรียญกษาปณ์อินเดียโบราณ เพื่อสร้างความเข้าใจที่สมบูรณ์ เนื่องจากข้อจำกัดทางขนาดของบทความ การนำเสนอในบทความนี้จึงยังไม่สามารถแสดงรายละเอียดในส่วนนั้นได้

Reference

- ASTV. (2015). *Opening 5 editions of paper, Somdet Phra Sangkharat Pointed Out 'Dhammajayo' Breaking the Highest Level of Adinnādānā Moral Rule*. ASTV. Retrieved July 2, 2018, from <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9580000021845>.
- Cunningham, A. (1891). *Coins of Ancient India from the Earliest Time Down to the Seventh Century A.D.* London: B. Quaritch.
- Hnon Tripitaka. (2015). *5 Māsaka Problem*. Retrieved July 2, 2018, from http://watnaprapong.blogspot.com/2015/02/blog-post_20.html.

- Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (1963). *Pali Tripitakas*. Bangkok: Rungruang Press.
- _____. (1990-1991, 2006). *Pali Commentary*. MCU Press, Vinyan Press.
- _____. (1996-2002). *Pali Sub-commentary*. MCU Press, Vinyan Press.
- Paderm. (2014). *5 Māsaka Problem*. Retrieved July 2, 2018, from <http://www.dhammadhome.com/webboard/topic/24794>.
- Phra Amarabhirakkhit. (2003). *Pubbasikkhāvaṇ na. in Vajirañānvarorasa, Somdet Phramahasamanacao Kromphaya (ed.). SattapubbaPubbasikkhā and Pubbasikkhāvaṇna. 8th printing*. Nakhon Pathom: MMU Press.
- Phra Candhasārābhivoṇsa (translator and commentator). (2003). *Kaṅkhāviranī: Commentary of Pātimokkha, book I*. by Phra Buddhaghosagāraya. Bangkok: Prayurasasnathai Press.
- Phra Dhamkittivoṇ (Thongdee Suratejo). (2007). *Vocabulary Analysis*. (2nd ed). Bangkok: Liangshiang Printing.
- _____. (2010). *Dictionary for Buddhist Study Gamvat series*. (3rd ed). Bangkok: Liangshiang Printing.
- Phra Moggallana. (2016). *Abhidhannappadipika*. Trans. By Phramaha Phirojna yanakusalo, and Dhammada, C. Bangkok: Prayurasasnathai Press.
- Phra Nāṇavilāsathera & Phra Sirimaṅgalācārayathera. (2003). *Saṅkhyapakāsakapakarana-tīka*. Edited by Sutont, Rungsee. n.p.
- Pralongsheng, K. (2015). *Value of 5 Māsaka*. Retrieved July 2, 2018, from <https://www.thairath.co.th/content/484213>.
- Rodjanagason, N. (2019). *Buddhist Integrated Paranumismatica and Evaluation of the 5 Māsakas*. (Research Report). Bangkok: Mahachulalongkorn University.
- Royal Society. (2013). *Dictionary Royal Society edition B.E. 2554*. (2nd ed). Bangkok: Nanmee Book Publications.
- Vajirañānvarorasa, Somdet Phramahasamanacao Kromphaya. (2014). *Vinaimukha. Book I*. (41st ed). Bangkok: Mahamakutrajitayalai Press.